

SOPRONI UJSÁG

(az „Oedenburger Zeitung“ politikai napilap magyar része.)

Előfizetési feltételek:

A „Soproni Ujság“, az „Oedenburger Zeitung“ kibővítést képezvén külön nem adatik el sem egyes példányokban, sem előfizetésben.
Előfizetési ára a teljes lapnak negyedévenként: helyben 5 korona, vidékre 6 korona 25 filler. Egy példány ára 6 filler.

Kiadóhivatal és szerkesztőség:

Romwalter K. és fiánál, várkerület 121. szám.

Távbeszélő 23. szám.

Hirdetések díjtétel szerint,

mely kívánatra mindenkinek díjmentesen megküldetik.
Hirdetési megrendelések, előfizetési és hirdetési díjak a kiadóhivatalba küldendők.
Mindennemű fizetés teljesítési helye Sopron.

„Soproni Ujság“.

F. évi április hó 16-ával új előfizetést nyitunk, mire a n. é. olvasóközönség b. figyelmét ezennel felhívjuk.

Előfizetési díjak:

Negyedévre helyben 2 fnt 50 kr.

„ „ „ „ „ 3 „ 13 „

Lapunk eddigi m. t. barátait kérjük, szíveskedjenek baráti köreikben a „Soproni Ujság“-ot előfizetésre ajánlani.

Husvét.

Sopron, 1895. április 13-án.

Új életre született a természet, megújultak az elemi erők megdermedt forrásai...

Új életre kelt a Megváltó, örök világosságra sirjából az eszme, a mely hirdeti, hogy szeretet legyen a szívek vezérlő esillaga!...

Hogy éppen tavasz fakadásra esik sirjából való ébredése, annak a nagy szociálistának, a ki a régi társadalmakat romba döntve, milliók büneért kiszemelve, hirdette mártíromságban bevégzett életével a szeretet hitét!

A természet halála végződik ott, a hol az emberi szív fakasztja legszebb bimbóját. Mikoron fakad a rügy és téli álmából kél virradóra fű, fa, virág: hányja rügyeit az emberi szív is és ébreszti álmaiból a téli álom rabságába vert szabad eszmék szabad nyilvánulásait.

A feltámadás, a haláltól való megszabadulás szép ünnepén biztató reménnyel nézünk zavaros jelenünkből mi is a jövőbe, várva örök életre való feltámadását a szabadelvű eszméknek. Mert megingatták erős alapját annak az épületnek, a melyet Kölesey Ferencz, Nagy Pál, Széchenyi István, Kossuth Lajos, Deák Ferencz és az ő derék tanítványaik raktak és emeltek nagygyá. Hazug kufárok, piszkos kapukon, proféták tolokodtak be a szent kapukon, hogy szorongassák beesületes munkáját a hazafias tevékenységben fáradozóknak. És hívják benneteket is, ti nagyok, ti örök életűek, hogy ébredjete a feltámadás ünnepélyére, a melyben ők akarnak tömjént hinteni elétek, ők az árulók!...

Oh, ébredjete, oh támadjatok fel porló hamvaitokból és suhintson nagy lelketek sugára, mint a villámpallos gonosz fejeikre!...

Oh, hogy legyen a feltámadás nagy ünnepe feltámadása az igaz hazafiak nemes törekvéseinek és nekünk mindnyájunknak biztató reménység, világító szövetség a jövő sötétségeiben. Mert a Megváltó mártír-halálának nagy igazságait hirdetik ők, de elferdítve, igaz értelméből kiforgatva. És a kereszttel indulnak harezra azok, a kiknek szívében gyűlölet, ádáz harag és leket ölö hiúság lakozik.

Mint ájtatos ima száll ajakról ajakra a hő fohász, vajha megnyugvást hozna a feltámadás szép ünnepe azon vad szenvedélyek tömkelegébe, a melyek ádáz csatában fogyasztják e nemzet erejét.

Ott az Alföldön éhes munkások vad csordáját szervezi hadsereggé a nemzetiiséget és hazát nem ismerő kóbor politikusok lelketlen vezére.

A Kárpátok alján és a Királyhágó bércein tul idegen nemzetiségek vad gyűlöletét uszítja ránk a kenyérre, majd kényelemre vágyó román pap és román fiskális, a kinek nem szívbeli szükség, nem értelem parancsolta kötelesség a faji szeretet, hanem jövedelmi forrás, a mely bőven adja a gazdagságot is.

És a nép esöndes gunyhóját, drága honát a békének és a munkának, vad harezra hívó szózata tölti be a vallás szolgáinak. Békét, nyugalmat, megadást, hazaszeretet, emberszeretet, alattvalói hűséget kellene predikálniok és predikálják a harezot, a törvény sérelmet, a haza nyugalmanak semmibe vevését és a királyi hűség megtagadását.

Milyen szép volt, milyen költői szép a nép esöndes otthona, a mely a negyvennyolcadiki nagy küzdelmekből kinőtt kibékülésnek védő szárnyai alatt élvezte a béke gyümölcsét. Oh milyen példás erkölcsű volt a magyar nép, a melynek szívét nem zaklatta a gyűlölség, a harag és a vallásban való különbözőség. De most!... Nyugalmit elvették hazugsággal, emberszeretetét kiölték, elhintve szívében vadul felburjánzó cserjéit a gyűlölködésnek és az irigységnek. Békeszerető, türelmes volt a magyar, a mely csak azt ismerte ellenségének, a ki e hazában élve nem érezte magát e haza hűséges gyermekének. De most!... Ellensége neki mindenki, a ki vele nem egy templomban imádja az Urat: de mi több — ellensége neki az ilyen is, ha nem veszi szívébe a plébános ur hirdette igéket meggyűlölni a maga testvérét.

Testvéri harezra uszítják a magyart, hogy ama zászlók alatt, a melyeket az Ur feltámadása napján, a szeretet nevében hordoznak tömjénfűst és harangok zugása között, induljon gyáva harezra a maga vére ellen.

Az Ur feltámadásának szép ünnepén szállja meg széles e hazában a lelkeket a Megváltó tanainak szeretetre hívó szózata és legyen vezérlő-esillagunka a hazaszeretet és az emberszeretet!

p. k.

Mit akar a hazai liberális párt?

Sopron, 1895. április 13-án.

E kérdésre úgyhiszem nagyon könnyen felelhetünk, ha egy pillantást vetünk ezen pártunk eddigi működésére. A hazai liberális pártunk köszönhetjük a szabadság és jog-egyenlőségnek fontos vívmányait, erélyes

és kitartó működésének sikerült az 1848-iki törvényeknek életbeléptetése, melyek a jobbagyságot eltörölték, a sajtót és szót szabaddá tették, melyek a nemesek előjogait eltörölték és a haza összes polgárait a törvény előtt egyenlőkké tették. A Bach-rendszer szomorú korszaka e pártnak működését megbénította, de a szabadelvűség eszméje ki nem aludt és 1867-ben az alkotmány visszaállításával új életre ébredt. Ez időtől fogva a szabadelvű párt, nem törődve az ellenfelek gyanúsításaival és rágalmaival, következetesen a szabadság ösvényén haladt; hazánkat az európai kulturnemzetek sorába helyezte és annak anyagi jólétét is hathatósan előmozdította, úgy hogy csakis a pártunk köszönhetjük hazánknak szellemi és anyagi felvirágzását. A párt a közel jövőben még számos feladatot tartozik teljesíteni, a feladatokat a pártunk kebeléből alakult W e k e r l e- és B á n f f y- kormányok bemutatásukkor oly határozottan és hivenecsetelték, hogy azokat, mint pártunk jelenlegi programját minden habozás nélkül elfogadhatjuk.

Mit akarunk ugyanis?

1. A magyar államnak magyar nemzeti irányban leendő fejlesztését, a magyar állameszme biztosítását és fenntartását minden ez ellen irányuló törvényellenes és államveszélyes tendenciák és izgatások határozott leküzdését és elfojtását.

2. A szabadelvűpárt azon államjogi alapon áll, melyet az 1867. kiegyezés létrehozott, melynek helyes és szükséges voltáról meg van győződve és melynek közel 28 éves fennállása alatt állami és nemzeti fejlődésünkre, szellemi és anyagi erősülésünkre mélyen és előnyösen kiható eredményei, minden kétséget kizárólag bebizonyultak, mely a monarchia és vele a magyar állam biztonságának egyik fő-alapját képezi.

3. Az egyházpolitikai törvények őszinte fenntartását és a zsidók recepcziójáról és a vallás szabad gyakorlatáról beterjesztett törvényjavaslatoknak törvényerőre leendő emelkedését.

4. A közigazgatás államosítását és valódi és életképes önkormányzatnak létesítését.

5. Az adóügynek reformját úgy anyagi mint alaki tekintetben.

6. Hazánk anyagi jólétének előmozdítását, kereskedelmi összeköttetések gyarapítását, de különösen hazánk nyers terményeinek jobb értékesítését.

7. Mezei gazdaságunk emelését, a marhatenyésztés fejlesztését, ennek egészségügyének biztosítását, a phylloxera pusztította szőlőknek regenerálását, a gazdasági szakoktatás fejlesztését, hazánk jelentősebb folyóinak szabályozását.

8. Polgári törvénykönyv, büntető perrendtartás minél előbbi életbeléptetését.

9. Az ipar- és kereskedelem emelését, az ipar- és kereskedelmi szakoktatás fejlesztését.

10. A főrendiháznak demokratikus alapon leendő reformját, amint azt a municipiumok legnagyobb része már sürgetőleg kérte.

Valóban szép, de nehéz feladatok, melyeket csakis szívós kitartással, erélyes szorgalommal és őszinte egyetértéssel fogunk megoldhatni, és dacára elleneink fondorkodásának, törekvésünk sikerrel is leendő koronázva, mert végre is a jó és igazságos ügynek győznie kell.

Dr. Kania József.

Politikai hírek.

1895. április 13.

Agliardi, pápai nunczius husvét hétfőn Esztergomba utazik Vaszary Kolos hercegprimáshoz látogatába. A nunczius fogadtatására nagy előkészületek történnek és Vaszary hercegprimás már ma elutazott a fővárosból Esztergomba. Klerikális részről sietve iparkodnak a látogatás jelentőségét redukálni, állítván, hogy a nunczius, elődeinek példáját követve, időről-időre meglátogatja a katolikus egyház magyarországi fejét. De viszont kétségtelen, hogy e látogatásnak meg van a maga politikai jelentősége, ha nem is közvetlenül az egyházpolitikai törvényekkel függ össze. A bécsi nunciatura és az esztergomi székeskáptalan között nem mindenkoron volt ravaszatlan a harmónia. Vaszary primás, tudjuk, hogy tetőtől talpig hazafi és mint ilyen fogja fel az egyházpolitikai törvényeket is, a melyeket pedig a bécsi nunciaturában abból az állásból ítélnék meg, a melyet a nemzetiségek hirdetnek memorandumunkban. Es ebből a szempontból nevezetes a nunczius látogatása, a melyet állítólag Dr. Steiner székesfehérvári püspök kezdeményezett.

Uj főrendiházi tag. A miniszterelnök előterjesztésére kinevezte a király élethossziglani főrendiházi tagnak Tóth Lőrincz nyug. kuriai tanácselnököt. Tóth Lőrincznek jelentékeny irodalmi sikerei vannak és tagja a magyar tudós akadémiának.

Quid nunc?

Városszerte óriási meglepetést szült Nagyságos Finck János, kir. tanácsos és polgármester ur lemondásának híre.

Senki, még a bennfentesek közül sem sejtette és nem hitte, hogy azon férfiú, a ki 34 nehéz éven keresztül szolgálta erénytelenül, önzetlenül és szab. kir. város közügyeit, és ebből 12 évi polgármestersége alatt, annyi megtámadtatás daczolt — most tegye le a polgármesteri kormányt, most midőn minden külső jel a municipium területén tartós szélesendré mutatott.

Nagyon természetes, hogy még azok is, a kik már az utolsó választás alkalmával meg voltak győződve arról, hogy ha már az új ciklust átölelő hat évi időn belül a nagyságos polgármester ur nem is tart ki és talán a mandatumának szabott határidő előtt le is mondana: bizton azt hitték és reményelték, hogy Finck János polgármester ur legalább addig fog a városi önkormányzat élén maradni, míg végleg elkészül az új városház és biztos alapra fektetik az új tűzvédelmi lakatya megépítése és rendezetnek azon sok és nagyszabású kérdések, melyek előtt e város municipiuma éppen jelenleg áll.

Azért, mert még ez sem történt, hanem per non putarem mint derült égből a sujtó villám jött a polgármesteri lemondás, mindenki előtt önkénytelenül azon kérdés merül fel: mily indokok és okok vezérelhették a polgármester urat ezen komoly és rögtöni elhatározásában.

Nézetem szerint az 1894. évi december hó végén megtartott tisztújító közgyűlés óta a nagyságos polgármester ur sceptikusabb szemekkel vizsgálta a helyzetet.

És ezen sceptikus vizsgálat meggyőzte a polgármester urat, talán elég tévesen arról, hogy állása a jelenlegi tényezők összefüggésével a jövőben tarthatatlan vagy ha tartható is, állásából kifolyó működése sohasem szülheti azon áldáshoz eredményt, melyet neki, mint a város első tisztviselőjének szem előtt kell tartania.

A nagyságos polgármester ur talán helytelen suggestió behatása alatt állva látni és tapasztalhatni vélte azt, hogy a városi képviselők többségének bizalmát már nem bírja oly mértékben és arányban, mint a minőben azt birni szükségesnek találta.

Ez a körülmény és talán a márczius hó utolsó napjaiban megtartott közgyűlésen a z elnöki székéből, vele szemben adott, nézetem szerint, **nem a közgyűlés színe elé tartozó enunciatívó képezte** a nagyságos polgármester urra azon jelt, mely arra volt magarázandó, hogy felfelé, a felette álló közigazgatási hivatalnál sem számíthat azon támogatásra, a melyre neki mint polgármesternek okvetlen szükség van az okból, hogy az alantás közigazgatási közegekkel és a hivatalnokokkal szemben eljárasson a hivatali auctoritás elve és elmélete alapján.

Mi sem természetesebb tehát, mint az, hogy a nagyságos polgármester ur látva azt, hogy ezen két főfaktorban nem találhatja meg a támaszt, okvetlenül azon conclusióra jutott, hogy a hivatalnoki karral szemben nem léphet fel már most, mint első tisztviselő ott a hol kell, úgy a mint fellépni kötelessége, minden öntudatos hivatalfőnököknek.

Ezek a körülmények indították felfogásom szerint a nagyságos polgármester urat arra, hogy lemondjon hivataláról és a város képviselőtestülettel azon kérdés elé állítsa, ki legyen jogutódja?

Ki legyen a polgármester?

Ezen kérdésre bizony nagyon nehéz bárkinnek is kifogástalanul és talpraesetten megfelelni. Nézetem szerint minden városi képviselőnek első feladata körül tekinteni azok körében, a kik a várost mint tisztviselők, évek hosszu során át buzgalommal szolgálják és ha csak lehetséges, ezek köréből a jogutódot kiszemelni és megválasztani.

A városi tisztviselői kart mellőzni nem lehet — nem szabad, nem pedig azért, mert ezek sorában két oly egyént látok, a kik ezen fényes, de még nehezebb és tövises állás betöltésére a kellő reá természetességgel bírnak.

Ezen két tisztviselő Gebhardt József, városi tisztviselő és Reichenhaller Béla, városi főjegyző urak.

A nevezett urak a hozzájuk intézendő felkérésre a mentségek egész láncolatával fognak előállni. Ismerem ezen szabadkozó nyilatkozatok legtöbbszörét; az ezek egyike és legfőbbike az, hogy a soproni polgármesteri hivatal, azon éppen nem irigylésre méltó állás, hol az idő szerinti birtokosnak folyton hadi lábón kell állani, lefelé, felfelé, szóval mindenfelé, és ha egy becsületes munkában megtört életre utal a város első tisztviselője, még arra sem számíthat, hogy nyomában az elismerés, a hála, a köszönet virága fakadjon.

Hogy e tekintetben igazat mondok, erre a legényesebb példa nagyságos Finck János, polgármester ur személye és esete!

Azonban ezen általam jelzett két kitünő egyéniségnek szem előtt kell tartania azt, hogy ha ők férfias elhatározással le nem küzdik a lelkiükből felmerülő kételyeket, akkor a városi képviselők kénytelenek volnának a külső polgárság körében alkalmas és megbízható erőt keresni és találni.

Ez pedig a városi tisztikarra már a capitibus deminutio minor alakjával bírna.

De tegyük fel azt, hogy kénytelenek volnának a külső városi polgárság körében jelöltet keresni és találni, — a munka, melyre itt bármelyikünk vállalkozna, csak sysiphusi volna. Azért, mert mindazok, a kiket csekély személyem ezen állás betöltésére képesítettnek tart, arra nem vállalkoznának minden egyéb speciális és lokális viszonyoktól eltekintve, már csak azért sem, mert a mostani komplikált közigazgatási apparatus dilettánsok működését éppen nem bírja el, még csak rövid időre sem; továbbá azért, mert a város éppen most rövid időn belül nagyon nagyfontosságú és horderejű kérdések és ügyek legombolyítására van hivatva.

Azok a többi általam nem nevezett urak, a kik esetleg rábírhatók volnának a díszes polgármesteri állás elfogadására, oly egyének, a kiket én az okból nem pártolnék, mert homlokukon az Import jelét viselnék, — már pedig én annyira telivér soproni vagyok és az is akarok maradni, hogy ezen a téren az Import eszméjével még eszményileg sem akarok foglalkozni.

Minden városi képviselő feladata a dolog jelen állása mellett az, hogy eleve, elfogulatlanul, éles szemmel nézze a szituációt, és annak helyes megbírási útján tisztába jöjjön magával aziránt, hogy a városi képviselőtestület tagjainak feladata:

1. a hivatalnokok fizetését a lehetőleg rövid határidőn belül rendezni és

2. a fizetés-rendezés eszközölése után a hivatalnokok sorából polgármestert választani.

Az ujonnan választandó polgármestert pedig felfelé lefelé, szóval minden irányban támogatni kell abban, hogy állása kevésbé tövises,

de egyuttal tekintélyesebb legyen, mint az „leider“ eddig volt!

Hogy így, ne másképp legyen, abban segítsen mindnyájunkat Isten és a jó szerenese!!!
Dr. Szilvász Márton.

A kaszinó-helyiségek kibővítése.

Ezen fontos kérdés már régen van szőnyegen a kaszinói körökben. A kaszinónak minden tagja elismeri a kibővítésnek szükségességét, különösen pedig azt, hogy a társalgóterem már-már nélkülözhetlen követelménye az egyleti beléletnek. Azon egyleti tagok, kik nem játszó, hanem a kik ott társalogni kívánnak, a mi egyik főczélja a kaszinói intézménynek — nem találják a kaszinóban arra alkalmas helyiséget, sőt a nagy helyiségekben még arra alkalmas, bizalmas szögletet sem. — Ha a társalgók a játszó közelébe ülnek össze, kölcsönös a genirozás s különösen a társalgók vannak a legrosszab helyzetben, mert fennhangon kell beszélniök, hogy a domino-kövek zörejét, a billárd-labdák csapásait túlhangozzák és hogy így egymást megérthessék.

Es hova vezessen az ember a kaszinóban előkelőbb vendéget, ki nem kíván mindjárt játékasztalhoz leülni? és hol lehet ott zavartalanul beszélni a társalognival? hol egy levélkét megírni?

Ezen kérdésekre nézve a feleletben ninesen nézeteltérés, de annál nagyobb a nézeteltérés a kaszinó kibővítése tárgyában.

Az egyleti választmány, a takarékpénztárral, mint házi urral, egyetértőleg a társalgótermet és egy nagy játszótermet úgy kíván előállítani, hogy a reáliskola-uteza felé eső kerti részt, 6¹/₂ méter szélességben egészen a templom-uteza sarkáig be akarja építtetni. — Az épület felemeletes és pavillonszerű lenne, s nyáron három nagy ablaka kivételével, illetve beillesztetve, az egész mint veranda volna használható, különösen hűvös és esős időben. — Oda menekülhetne a kerti közönség is, ha zene-estély alkalmával hirtelen eső eredne meg. — Ez lenne a legkellemesebb reggeliző helyiség is és latba esik az a körülmény is, hogy ezen építmény a szeles kertet szélesendéssé s így pornélkülivé tenné.

Az új épület a takarékpénztárnak körülbelül 12000 frtjába kerülne és az egylet a 6¹/₂ méter széles és 11¹/₂ méter hosszu társalgóért és ugyanoly széles és 21 méter hosszu játszóteremért és hozzatartozókért mindössze csak 500 frt évi házbért volna kénytelen fizetni, minden más garancia nélkül, kizárólagos használat mellett. — Ezt a bért az egylet az eddigi budget keretén belül, az egyleti tagsági díj telemelése nélkül könnyen fizethetné, és a berendezési költségek is 3—4 év alatt könnyen volnának törleszthetők. — kölcsön-művelet útján. — De mindazonáltal az egyleti tagoknak egy tekintélyesebb része a kérdésnek ezen megoldási módját perhorreskálja, és pedig a következő okokból: A toldaléképület elcsufitana a régi impozáns épületet, az ugy sem nagy kertet kisebbitené s a kertnek szabad szellőjét felfogná s azt így meleggé tenné. — Az első ellenvetés — ha állana is, pedig nem áll, mert az épület szép pavillon lenne, a mely a sétatérrel különben sem volna látható; csak a háziurnak lehetne gondja, mivel az egylet hisz csak férhelyet keres; a második ellenvetés ugyan áll, mert a kert csakugyan kisebb lesz, de azért az éppen nem lesz használhatatlanabbá, sőt ha a templom-uteza felé eső kerti ajtó zárva tartatik, s a mostani kerti főbejáró egy sor fával beültetik, a kaszinói tagok által használt kerti rész mint kert is határozottan kelemesebbé tétetik, mert az árnyék — mely most a bejáró közön meg van szakítva mély árnyékká válik. A kérdéses ajtó különben az új fasor elültetése mellett nappal is nyitva maradhatna, s kétségtelen, hogy e kis kertbe a sétatérrel benyiló egy edüli ajtó is elég lenne.

Hogy a toldaléképület a kerti levegőt fülledt tenné, ezt a léghuzamos keskeny templom-uteza tözsomszédságában, különösen ha a reáliskola-utezából jövő erős légáradatot is számba vesszük — alappal állítani nem lehet, és egy fél emeletes ház magassága a légjárásra befolyással nem is lehet.

Az építésnek ellenzői — kik ok nélkül a kertnek kellemetlenségeit féltik, különben azt is vegyék tekintetbe, hogy nem lesz az országban két kaszinó sem, melynek kertje volna és hogy nem is szükséges kelleke a kert egy kaszinónak; a hol van, az igen jó és kellemes, de a nélkül lehet egy jó berendezett kaszinó, de társalgóterem nélkül kaszinó nem is képzelhető.

Az építésnek ellenzői a társalgó-termet a kaszinónak szinte biztosítani óhajtják és a börze-csarnoknak kibérlését hozták javaslatba.

Amde rendeztetnék a társalgó termet megoldását k megoldás az lenne, a nye kalmas, mert ves ruhák pá bizony nem különösen az összeköttetés oly helyiség szempontjából börze-csarnok olvasó terem folyosóra szól megnyitandó melyet uriasan átjáróvá l lekedő többi gyvelmezni, h az egyleti he Lesz te teremből át j helyiségek az léghuzamosab

Hisz ez De dr börze-csarnok takarékpénztá ma is megta helyiség ninc kapcsolatban, is letéteknék, évi járandóság

Minthog izolált lenne egylet sem a nyosan nem letbeli helyise mert hisz ő gitás szinte 4 a börze-csarnok s mégsem ve fogva nézetün börze-csarnok mint halljuk gyűlést kéri keresztülvitel tunus volna takarékpénztá s talán már e és szegyenlet kintélyes egy évi mulva me háziurához, u képen a kérd dami nem leh nem bontják a mire ugyan

Bizunk hogy e kérdé kisebbségnek Tartsanak ös csakugyan in ség szivesen előtt. Vederer

A Kismá vörös kereszt április hó 7 mely alkalom után a pe kezett, Ha Henrikné, év Blaschek Józ évi 2 frt díj, Holezer Tód kilépése bej mányi tagnak Krammer J titkár állásá Miksa válas könyv hiteles Lipótné kér a nyár folyar kötött mulats fogadtatott.

A város 456/elsz.

A nagy terium mai n delele folytán alsó-ausztriai ból s Sopron

Amde a börzecsarnok, a mely olvasónak rendeztetnék be — a mostani olvasó pedig lenne a társalgó terem — a kérdésnek legszerencsésebb megoldását képezné. Mert eltekintve attól, hogy e megoldás az egyetere nézve a legdrágább lenne, a nyert helyiség olvasónak sem volna alkalmas, mert az nélkülözne a ruhatárt (a nedves ruhák párolgása pedig e teremnek kellemét bizony nem nevelné) és e helyiségnek főhibája különösen az lenne, hogy ninesen közvetlen összeköttetésben a többi kaszinói helyiségekkel, oly helyiség pedig az egyleti társas együttlét szempontjából semmit sem számíthat. — Ha a börzecsarnok lenne az olvasó terem, a mostani olvasó teremnek (azután társalgó teremnek) a folyosóra szóló, most befalazott ajtaja okvetlenül megnyitandó és evvel a leendő társalgó terem, melyet uriasan berendezve képzelünk — valóságos átjáróvá lesz, mert a nem az olvasóból közlekedő többi egyleti tagokat alig lehet oda fejelemelni, hogy csak a ruhatáron át lépjenek be az egyleti helyiségekbe.

Lesz tehát a drága áron szerzett társalgó teremből átjáró, és az ugyis léghuzamos egyleti helyiségek az ajtó ismétli megnyitása folytán, még léghuzamosabbakká lesznek.

Hisz ez okból falaztatott be a kérdéses ajtó! De drága megoldása is a kérdésnek a börzecsarnok! Mert annak évi bére ha t. i. a takarékpénztár a két évvel az előtt adott szavát ma is megtartaná, 400 frt, mivel pedig ezen helyiség ninesen közvetlenül a többi helyiséggel kapcsolatban, s mivel e helyiségben a fölöttyök is letéteknék, okvetlenül kell egy 3-ik szolga ennek évi járandósága 400 ft.

Mint hogy pedig az olvasó terem egészen izolált lenne a többi helyiségtől a kávéstól az egylet sem annak fűtését sem világítását méltányosan nem követelhetné, holott a toldalék épületbeli helyiségei általa fűtendők és világítandók, mert hisz ő is hasznát veszi. A fűtés és világítás szinte 400 frtba számítandó; kerülne tehát a börzecsarnok az egyletnek 1100—1200 frtba, s mégsem volna célszerű helyisége! Ez okoknál fogva nézetünk szerint végleg elejtendő volna, a börze csarnoknak megszerzési terve, s miután mint halljuk több mint 100 egyleti tag új közgyűlést kért egybehivatni s a toldalék épületnek keresztülvitelét sürgeti, mi azt hisszük, hogy oportuna volna, most megolajni e kérdést, mert a takarékpénztár ninesen mindig ily jó kedvében, s talán már eddig megbánta elfogadható ajánlatát, és szégyenletes dolognak tartjuk, hogyha ily tekintélyes egylet mint a kaszinó egylet t. i. 2 év mulva megint ugyanazon kérelemmel fordul háziurához, ugyanazon kérelemmel azért: mert más képen e kérdést sem most, sem később megoldani nem lehet, ha csak a régi kaszinó épületet le nem bontják vagy az egylet azt oda nem hagyja, a mire ugyan szükség fenn nem torog.

Bizunk az egylet vezetőjében és hisszük, hogy e kérdés is úgy lesz megoldható, hogy a kisebbségnek alapos oka ne legyen a duzzogásra! Tartanak össze az építkezésnek barátai, s ha csakugyan imponáló lesz a többségük, a kisebbség szívesen fog meghajolni a többségi határozat előtt. Vederemo!!

Pax.

A megyékből.

Kismarton, április 13. [Saj. tud.] A vörös kereszt egylet kismartoni fiókja folyó évi április hó 7-én tartotta 1894. évi közgyűlését, mely alkalommal az évi jelentés felolvasása után a pénztári jelentés előterjesztése következett. Haller Józsefné évi 10 frt, Krausz Henrikné, évi 2 frt, Turnei báróné, évi 1 frt, Blaschek Józsefné, évi 1 frt és Spitzer Irén k. a. évi 2 frt díjjal a rendes-tagok sorába léptek. Hölczér Tódorné és Woher Jenő egyleti tagok kilépése bejelentetik. A két hiányzó választmányi tagnak megválasztott Haller Józsefné és Krammer Józsefné. Itj. Giay Antal egyleti titkár állásáról leköszönnén, helyébe Horovitz Miksa választott meg. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére Kaprinay Endréné és Spitzer Lipótné kéretett föl. Javaslatazíránt, hogy a nyár folyamán az egylet egy tombolával összekötött mulatságot rendezzen, mely javaslat el is fogadtatott.

A város hivatalos közleményei.

456 jelsz. Hirdetmény.

A nagymélt. földmívelésügyi m. kir. miniszterium mai napon 24.696 sz. a. kelt távirata rendelkezete folytán ezennel közhírré tesztem, hogy az alsó-ausztriai es. k. helytartóság Sopron városából s Sopron vármegyéből hasított körmtű állatok-

nak Alsó-Ausztriába való bevitelét f. é. április 13-tól kezdve megengedte.

Sopron, 1895. április 21-én.

Finck János, s. k.
kir. tanácsos polgármester.

Napi hírek.

Lapunk olvasóinak és barátainak őszinte szívből kívánunk kellemes ünnepeket.

Lapunk legközelebbi száma kedden, április hó 16-án, este fog megjelenni.

— **Katonai hírek.** Haeffner Pál hadnagy a 76. sz. gyalogezredből áthelyeztetett a 6. sz. huszárezredbe. Fuhrmann Vilmos hadnagy a 9. sz. huszárezredben tartalékba helyeztetett.

— **Az irodalmi kör,** április havában, a színházban tervezett estélyét egyelőre elhalasztani kénytelen, mivel Küry Klára és Kopácsi Juliska, a kik közreműködésüket megígérték, legújabbán arról értesítették a kör főtitkárát, hogy szeptember előtt lenetetlen kilátásba helyezett közreműködésüket megtartani.

— **Halálozás.** Gonzales Károly a „nagyecenki cukorgyár-részvénytársaság“ alapítótagja és számos éveken át volt felügyelő-bizottsági tagja f. é. április hó 12-én elhunyt. A megboldogult hült tetemei f. hó 14-én d. u. 4 órakor a Neuhoft-utca 16. sz. a. gyászházban fognak beszenteltetni és f. hó 16-án délelőtt a nagyecenki családi sírboltban örök nyugalomra helyeztetni. Beke hmvaira!

— **A „Soproni Dalfűzér.“** f. hó 15-ére hirdetett rendes évi közgyűlése vasárnapra, f. évi április hó 21-ére, d. e. 10 órára lett elhalasztva, miről a. t. tagok ezennel értesítettek.

— **Rupprecht fényképész újabb diadala.** Rupprecht Mihály jeles fényképészünk, a kit Ottó kir. főherczeg már több ízben és ismételten tüntetett ki, újabban azon megbízást kapta ő felségétől, hogy fényképezze le a soproni versenytér, a melyet a főherczeg nagy anyagi áldozatokkal ujja alakított és a modern követelményeknek megfelelően renováltatott. Rupprecht Mihály immáron eleget tett a megbízásnak és a főherczeg olyan sikerültnek ítélte a fényképet, hogy készletre érezte elrendelni, miszerint az a Sport-Zeitungban sokszorosítva megjelenjék.

— **A kadetiskolák növendékei** ezután nem viselhetnek többé tábori sapkát, hanem olyant, a minőt a katonai realiskolák növendékei viselnek. Ezt rendeli el a hadügyminiszter, megtoldva rendelkezését azzal, hogy a kadetek ezt a sapkát viseljék ünnep- és vasárnapokon csakók helyett. Egyben lefejtik a kadetek kabátjáról az arany karzsinórt is.

— **A „Panonia“-szállodát** f. hó 16-án veszi át az új bérlő: Kortsák Arthur, kinek ismert jó hírneve elég biztosítékot nyújt arra, hogy szívélyes előzékenységgel és az igényeknek megfelelően, városunk közönségének sympathiáját mielőbb kiérdemelje. (Lásd a hirdetést mai lapunkban.)

— **Vadász szerenese.** Felsőszőlővárról írja levelezőnk, hogy ifj. Rothermann Rudolf a fraknói vadászterületen, f. hó 12-én reggel pompás fajdyukot lött. Gratulálunk a szerenés és ügyes vadásznak.

— **Bezárták a csapodi iskolát.** A kapuvári szolgabírószág bezáratta a csapodi elemi iskolát az ott járványosan uralkodó vörheny miatt.

— **Megszűnt járvány.** Levelezőnk írja, hogy Pusztá-Úsaládon, a hol a vörheny hosszabb ideig pusztított járványszerűen, a betegség immáron majdnem teljesen megszűnt.

— **Váármegtoldást kérnek** a belediek, mivel hogy szeretnék, ha a május hó 14-én tartandó heti vásár marhafelhajtással lenne összekötve. Valószínű, hogy ebbeli óhajításuk teljesedni fog.

— **Lapunk mai számában** a „Tárca“ a mellékleten található.

Táviratok.

Mária Jozefa főherczegnőnek fia született.

Bécs, április 13. Ottó főherczeg családjában ma következett be a várva-várt családi esemény: Mária Jozefa főherczegasszony ma reggelre fiat szült. A főherczegasszony és az ujonnan szülött főherczeg a körülményekhez mérten jól érzik magukat.

Páris, április 13. A senatus ülésének elnapolása folytán a kamara mai esti ülésében szintén elhatározta ülésének elnapolását és legközelebb még holnap délután 2 órakor gyülekeznek újból a tagok.

Kassa, április 13. Schopper elhunyt rozsnyói püspök tetemét Dr. Bubiés Zsigmond kassai püspök fogja beszentelni. A temetés a rokonok akaratára a husvéti ünnepek utánra halasztatott el.

Bécs, április 13. Ma reggel a nyugoti vasutttal Párisból ideérkező fiatal utas, a midőn a gyorsvonatról leszállott, elvesztett egy látszólag vörös bonbonnal töltött üvegburát. A vizsgálat kiderítette, hogy a bura tartalma igen erős sublimatoldat, a melyből egy golyócska elegendő, hogy 10 embert megöljön. A gyanus utas kézrekerítését a rendőrség elrendelte.

Budapest, április 13. (Gabonatözsde.) Buza őszre 7.05—06; Buza tavaszra 6.93—95; Buza május júniusra 6.82—84; Rozs tavaszra 5.85—87; Rozs őszre 6.04—06; Tengeri május-júniusra 6.55—57; Tengeri július augusztusra 6.62—63; Zab tavaszra 6.65—67; Zab őszre 6.10—11; Káposzta repceze augusztus szeptemberre 10.30—40. Buzaajánlat mérsékelt számban, vásárlási kedv nagyobb volt. Összforgalom 20.000 métermázsra, irány kedvezőbb, néhány krajézárall szilárdabb. A többi árukban kevés forgalom, változatlan. Idő: borus!

Vegyesek.

(Gratuláció után vétellel.) A nyolczvan-éves születésnapjára Bismarck címére Friedrichsruheba érkezett szerencsekívánatok közt volt egy levelező lap is, mely következőleg szólt:

„Három szegénysorsu szomjas torok nevében legforróbb szerencsekívánatait küldi, másfél márka egyidejű utánvételezésével, mely merészségért, tekintettel az időbeli viszonyokra, legalázatosabban bocsánatot kér X géplakatos.“ A levelezőlap április elsején érkezett meg, Bismarck jót nevetett és kifizette az utánvételezett összeget.

(Adó a címek után.) Girault francia szenátor nagyon találékony elméjű ember lehet. Azt hinné az ember, hogy a pénzügyminiszterek már mindenféle lehetséges adót kieszeltek; de Girault ur mégis talált egy új adómetet. Törvényjavaslatot nyújtott be a képviselőházba, hogy adóztassák meg a címeket. Herczeg fizessen 100 frankot, vagy 800 frankot évenként, a szerint, hogy »prince«-e, vagy csak »duc«? A marquiság adója 700 frank, a gróf fizessen 600 frankot, vicomte 500-at, báró 400-at, a ki a »de«-t írhatja a neve elé, pedig 200 és 100 frankot. Girault számításai szerint az új adó egy millió frankkal gyarapítaná az állam jövedelmét. Ha ezt az újítást nálunk is behoznák, könnyen megszüntethetnők az uralkodó címekorságot.

(Hány éves a Niagara?) Elliceot már a mult században kiszámította, hogy a Niagarának 55,000 esztendő kellett, míg a Lewistontól a mai zuhatagig terjedő keskeny csatornát törhette magának. Az amerikai természetvizsgálók ülésén most Spencer J. W. értekezett a Niagara zuhatag hátrálására vonatkozó tanulmányairól. Szerinte 17,200 év kellett, míg a víz által kivájt üreg 11,000 láb hosszúságot ért el. A második korszakban a Niagara víztömege mindinkább szaporodott és 10,000 év alatt újabb 10,000 lábára szorult vissza. Azután mai tömegében zuhogott le a víz egy 420 láb magas falról és így maradt, míg az esés ismét 4000 lábára szorult vissza, a mihez ismét 800 év kellett. Az utolsó korszak, melyben ma látjuk a Niagarát, a zuhatagok 11,500 lábbal szorultak hátrább, 3000 évre becsülhető. Így tehát a Niagara vízesés összesen 31,000 éves volna.

(Dreyfus kapitány), a kit a párisi haditörvényszék hazaárulás miatt tudvalevőleg élethossziglani deportálásra ítélt, mult hó 13-án megérkezett Salut szigetére, honnan az ördög-szigetekre kísérték át. Itt két szobás gunyhóban helyezték el. Az egyik szobában éjjel-nappal öt felügyelő tartózkodik, kik argus szemekkel ügyelnek Dreyfus minden lépésére. Dreyfusnak joga van 150 méternyi kerületen belül sétákat tartani, de a felügyelőket szigorúan utasították, hogy mihelyest a határt átlépi, azonnal fegyverhez nyuljanak. Mindenféle szöktetési kísérletek megállítására Dreyfus lakása körül jó nagy térségen az őserdőt kiirtották, hogy a gunyhóhoz senki észrevétel nélkül nem közelíthet. Beavattottak ennek daczára azt tartják, hogy Dreyfus kapitány egy napon mégis csak megugrik arról a szigetről, a melyen internáltak.

Ásatások Csornán.

A régészek tudják, hogy a Rábaköz népvándorláskorabeli régészeti leletek tekintetében felette gazdag vidék. Említésre méltó az Endréden talált aranylemezes kehely a Karolingok korából, melynek nodusán Gundpald, készítőjének a neve olvasható. Ez a kehely a megyei muzeum egyik fűdisze; említendő még a csornai arany diadéma mely 1887-ben a prépostság téglavetőjében került napfényre. Ez csiszolt granátokkal, karneollal- és borostyánkővel van kirakva és egész Európában a harmadik nembeli lelet a népvándorlás korából. Magából Csornából különben több jelentékeny V. és VI. századbéli lelet származik, melyek germán eredetűek; a leggazdagabb terület azonban leletek dolgában bizonyára azon futóhomokból álló dombok, melyek a Rábaközben a szél irányában E-N-től D-K. felé feltűnően emelkednek. Ezekben minden korszak van képviselve, a kőkorszaktól egészen a népvándorlás korszakának végeig. Világos, hogy az utolsó időszak, melynek vége összeesik a honszerzéssel, tehát a X. és XI. század a legtöbbet nyújtja; mert minden másodtemetés alkalmával a putrikat és előbbi sírokat feldúlták, s tartalmukat megsemmisítették vagy elidegenítették. Epp e körülménynek tulajdonítható, hogy e dombok kiválóan érdeklik a régészeket.

Eddig 2 domb van alaposan kikutatva; az egyik a Csornától északra fekvő Eperjesdomb, melyet 1882. és 1892. közt tártunk fel, a mikor is kitértünk, hogy a kőkorszakban lakóhely a XI. században pedig temető volt. Paúr Iván azon állítása, mintha itt kizárólag csak lovasokat temettek volna el, nem bizonyult be, mert későbbi ásatások bebizonyították, hogy e hely egy telep rendes temetője volt, mely telepek valószínűleg Csátár volt a neve. Itt t. i. egész sora a síroknak tártak fel, melyekben mindkét nembeli és különböző koru embereket temettek el.

Paurnézet onnan ered, hogy egyik-másik esontváz mellett lócsontvázat is találtak, mely körülmény a közeli Csorna-Csátár major nevével összevetve, egy annak idejében itt vívott csatára engedett következtetni. De ez nem áll. Az egyik esontváz nyakán Péter királykorabeli (1038—1046) ezüstpénz volt, a temetőt tehát bátran lehet a XI. századba tenni. A lovak esontvázai pogány szokásokra utalnak, melyek még akkor, dacára annak, hogy a kereszténység már meghonosodott volt, a magyaroknál divatoztak. A mi gyűjteményünkben e helyről vagy 20 jó állapotban fennmaradt koponya van, melyek többnyire rövid fejűek (brachycephal). Nevezetes a gyakori sutura frontalis (homlokvarrat).

Hasonló viszonyok forogtak fenn a Csornától keletre fekvő lapos Sülyhegyre nézve. Itt 1888-ban homok vermet nyitottak, mely alkalommal körülbelül 20 sír lett feltárva, sajnos szakértő jelenléte nélkül; de annyit határozottan állíthatunk, hogy e sírok a IX. illetőleg a X. századból valók. Többi között átlukasztott ezüstpénzeket találtak, melyek részint Német Lajos (840—876), részint Berengár lombard fejedelem (888—924) és I. Henrik (919—936) idejéből valók; találtak továbbá több aranyozott ezüst gombot, fülöngyöket, szíjvégeket, ujj- és kargyűrűket, fibulákat és tüket, csatokat és szögeket, továbbá egy tükröt többnyire mind ezüsthöz, de bronzból vagy sárga rézből valókat is. Két esontváz mellett ló is feküdt, s zablát kengyelvasat és nyilakat is találtak. Ezen idő óta a tudomány érdekében több ásatást eszközöltek, melyek azonban egy sirt kivéve különös eredményt nem mutattak.

Annai felismerhető volt, hogy a halottak többnyire nyugatról keletfelé feküdtek. Az egyik sírban sok aranyozott ezüst tárgyat találtak; kár, hogy a esontváz koponyája egy korábbi alkalommal eltávolított; a esontváz többi részét mult évi decz. 4-én hoztuk felszínre. Találtunk 2 ezüst karkötőt, egy ezüst gyűrűt vöröses üveggel, vékony ezüst kapesokát, talán valami pajzsról, továbbá 50 db ezüst szegceskéket és 4 rozetta forma gombot, melyeket a lábhelek díszül szolgáltak. A esontváz jobb oldalán lófej volt, szájában a zabla, mellette a kengyelvas, továbbá 4 nagyobb, derékszögű és 4 kisebb pajzsforma kapes ezüsthöz. Az előbbieken négyszeres levéldisz van és aranyozottak voltak. Találtak papírvékony ezüst léceket, kis ezüst szegekkel, melyek valószínűleg a nyereghez tartoztak. Valamicskével tovább feküdt a ló 4 alsó ábszársontja. Minthogy a ló többi része nem volt feltalálható feltehető, hogy azokat a temetésekor feláldozták.

A multheti ásatás alkalmával egy kőkorszakbeli élésvermet tártam fel, melyben szarvas és praehistorikus szarvasmarha csontok mellett edény-

eserejek és nucleusok tüzkőből és jaspisból voltak. Kiástunk még 3 felnőttet, melyeknek két alsó lábcsontjai között 1—1 nyílhegy volt, és 12 gyermeket, melyek közül az egyik csecsemő esontvázon egy bronz karkötő volt.

Az igazság érdekében ki kell jelenem, hogy több lap azon híre, mintha e helyen egy Zsolt idejébéli vezért találtak volna lovával együtt, melynek sorszáma római (sic!) kapesokkal volt díszítve, téves, legalább be nem bizonyítható. E hír egy laikus felfogásából ered, ki a románt a rómaiival cserélte fel és csak félfüllel hallhatott valamit, midőn a csornai leletről szó volt.

Cserepes.

Mezőgazdaság.

Beled. Időjárásunk pár nap óta kellemes tavaszi, reggel ugyan hűvös, mondhatni hideg a levegő, de délfelé már felmelegszik. A tavaszi vetés lázas siettséggel folyik, őszi vetések jól állanak, gazdáink szép reményekkel kecsegtetik magokat.

Közigazdaság.

A lótenyésztők érdekében közli ma a nyitramegyei gazdasági egyesület, hogy az Érsekújvárott május hó 5—6-án XIII-szor rendezendő lóvásáron — az eddigi tudakozódásokból következőleg — a vételkedv igen nagy lesz. A tenyésztőktől maguktól függ tehát, hogy a kereskedők itt elegendő és megfelelő anyagot találjanak.

Csikólegelő Negyeden (Nyitramegye.) A nyitramegyei gazdasági egyesület Bende Imre püspök ur ő méltósága engedélyével albréltetbe adván a negyedi rétet, albréltet szemben kikötötte, hogy az 1895—96-ban a legeltetési idény kezdetétől október 1-ig 100 drb. 1—3 éves lóru esiköt tartozik az egyesület tagjai részéről legeltetésre elfogadni. 1895-ben darabonként 15 frt, 1896-ban darabonként 20 frt fizetendő. Bejelentések legkésőbb május hó 1-ig Bárány Mihály albrélt urhoz (Tornócz, Nyitramegye) és egyidejűleg a nyitramegyei gazdasági egyesület titkárához Nyitrára intézendők. Bárány Mihály által létesített csikólegelő fölött a nyitramegyei gazdasági egyesület felügyeleti jogot gyakorol.

A fő- és székvárosi m. kir. államrendőrség őrségi személyzetének szaporítása.

Budapest fő- és székváros folytonos fejlődése a rendőrök szaporítását is szükségessé teszi, azért f. é. április hó 1-től kezdve a őrszemélyzethez közel 400 rendőr vétetik fel.

Ezen állásokra személyesen kell jelentkezni az államrendőrségi főparancsnokságnál a Mosonyi-utca 5 sz. rendőrlaktanyában, a délelőtti órákban, lehetőleg 10 órákor.

Feltételek a következők: magyar állampolgárság, 23 éven felüli 40 éven aluli életkor, erős testalkat, fedhetlen előélet, a magyar nyelv bírása szóban és írásban, továbbá igazolása azon körülménynek, hogy az illető katonaságnál mint altiszt szolgált.

Elsőbbséggel bírnak a következők:

1.) olyan altisztek, kik az 1883. évi II. t. cz. alapján igénynyel bírnak a közszolgálatban való alkalmazásra;

2.) olyanok, kik magasabb vagy speciális műveltséggel és nyelvismerettel bírnak, különösen Magyarországon beszélt nyelvekkel.

3. kik a főváros helyi viszonyaival ismerősek;

4. kik a m. kir. rendőrségnél szolgáltak s önként léptek ki.

A felvétetni szándékozók magukkal hozni kötelesek:

1. keresztlevelet.

2. katonakönyvet vagy elbocsátó levelet.

3. községi erkölcsi bizonyítványt, ha a jelentkező nem közvetlenül katonaságtól vagy rendőrségtől lép át.

A fizetés a próba idő alatt, mely 6 hónapig tart, 300 frt, a 6 hónap letelte után következik a véglegesítés, s a rendőr 420 frt fizetést kap, mint első osztályú rendőr, később 480 frt fizetést és 120 frt lakbért kap.

A ruházatra az első évben 60 frtot és 45 frtot, további években pedig mindig 45 frtot kapnak.

Minden öt év után 40 frtnyi személyes szolgálati pótlékban részesül a rendőr, oly módon,

hogy 5 év után 40 frt, 10 év után 80 frt, 15 év után 120 frt és 20 évi szolgálat után 160 frtnyi személyes szolgálati pótlékot kapnak.

A szorgalmas rendőrökből, megfelelő értelmiség mellett idővel ellenőr, később pedig őrmester lehet.

A nőtlen rendőrök természetbeli elhelyezést nyernek a laktanyában.

A soproni kereskedelmi- és iparkamara hivatalos közleményei.

1715/1895. Hirdetmény.

A földmívelésügyi m. kir. miniszter ur a magyar-óvári m. kir. növénytermelési állomással kapcsolatosan oly intézményt létesített, mely mindazon esetben, midőn a növényfeleség azonosága magvizsgálat útján meg nem állapítható, termelési kísérlet útján azonban meghatározható, a gazdaközönségnek, a magkereskedőknek, szóval minden megkeresőnek rendelkezésére álljon és a szükséges felvilágosítást megadja, illetőleg a kérdéses magfélékkel fogatosított termelési kísérlet alapján bizonyítványt kiszolgáltasson.

Mely intézményre kerületünk mag- és terménykereskedőink figyelmét oly megjegyzéssel van szerencsénk főlhívni, hogy a termelési kísérlettel kapcsolatos eljárás szabályzatai hivatalos helyiségünkben (Sopron, várkerület 24) vagy a magyar-óvári m. kir. növénytermelési állomásnál megtekinthetők.

Sopron, 1895. évi április havában.

A kerületi kereskedelmi- és iparkamara.

Szerkesztői üzenetek.

D. H., Kismarton. Sajnáljunk már késő. Ügyünket igen tiszteletre méltó kézbe helyeztük el.

K-r J-f urnak Kismarton. A keddi számban jön. A maiba legőszintébb sajnálatunkra már nem fért bele. Köszönjük melegen és kérjük hazafias munkásságunk támogatását.

D. L. helyben. Ugyan ne izéljen. Sületlen tréfának nem ülünk fel újból.

Cs-i. M., helyben. Hát nem érti, hogy többszörös felszólalásunk hová van ezimezve?

M. H., N. U. M-t., Budapest. Felelős szerkesztőnk a jövő hét folyamán bekopogtat és elintézi a fennförgő dolgokat személyesen.

M-y. helyben. Az Alumíniumról irt tanulságos távezét is majd a jövő héten kerithetjük csak közre.

Értesítéseket, önálló dolgozatokat, ezikkeket közlésre szívesen fogadunk el. Bérmentetlen leveleket visszautasítunk. Kéziratok visszaadására nem vállalkozunk. A szerkesztőséghez intézett kérdésekre készséggel felelünk. Levélbeli válasz esetén bélyeget kérünk mellékelni.

Vásári tudósítás.

Bécs - Ujhely, április hó 12-én. (Sertés - vásár.) Felhajtott összesen 1165 drb sertés. Ebből volt 1012 drb magyar, 153 drb horvát, 67 drb boszniai és — drb szerb. Árjegyzések: malacz 10.17—26.00 frtig; súldó 18.00—26.00 frtig; teljes kóru 27.00—32.00 frtig élve, páronként 4% levonás; szűrő-sertés 37—40 krig; hizott sertés 38—40 krig netto 1 kgr.-kint élve. Állás 4161 drb.

Vasuti forgalom.

Győr-sopron-ebenfurti vasut.

Indulás Bécs-felé: 5.40 reggel, 9.44 délelőtt, 3.17 délután.
Indulás Győr-felé: 6.00 reggel, 2.08 délután, 6.56 este.
Érkezés Bécsből: 9.16 délelőtt, 1.58 délután, 6.22 este.
Érkezés Győrből: 9.20 délelőtt, 3.04 délután, 8.38 este.

A magyar rész felelős szerkesztője:

Koór József.

Kiadó-tulajdonos: **Romwalter K. és fia.**

A Széchenyitér 3 sz. a. a ház II. emeletén egy

utozai lakás,

mely 3 szobából, konyhából, éléskamarából, padlás és pinczéből áll, azonnal kiadandó vagy május-negyedre beköltözhető. Közlelbebbt ugyanott az I. emeleten.

Eine schöne

Gassen-Wohnung

am Széchenyi-Platz Nr. 3, II. Stock, bestehend aus 3 Zimmern, Küche, Speise, Boden und Keller ist zu vermieten und sofort oder am Maiertag zu beziehen. Näheres im I. Stock